

УДК 379.8.091.217-053.4/.6:793.3

В. В. МИРОШНИЧЕНКО, аспірант кафедри загальної педагогіки та андрагогіки Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

ОСОБЛИВОСТІ ЗАЛУЧЕННЯ ДІТЕЙ ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДІВ ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНКУ ДО ХОРЕОГРАФІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Важливим аспектом функціонування інформаційного суспільства є кроки педагогічної та мистецької спільноти щодо збереження смислових життєвих цінностей людини, розвитку її почуттєво-емоційної сфери. Функціонування хореографічних творчих лабораторій, арт-студій, гуртків в умовах дитячого закладу оздоровлення та відпочинку дає підстави стверджувати, що залучення дітей до мистецької, зокрема хореографічної діяльності сприяє їх духовно-естетичному та фізичному розвитку. Висвітлено особливості хореографічної роботи з дітьми у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку.

Ключові слова: дитячий заклад оздоровлення та відпочинку, хореографічна діяльність, особливості хореографічної діяльності.

Зміни соціокультурного виміру сучасної цивілізації зумовлюють зміни людської життєдіяльності під впливом інформаційно-технічних засобів. Для інформаційного суспільства стають характерними розмитість традиційних смислових життєвих цінностей, вимірів людської життєдіяльності як основи соціального буття особи. Людина зіштовхується з проблемою збереження себе в мінливому світі, бо гнучкість, мобільність, вміння пристосовуватися до змінних обставин є основою соціальних вимірів особи в інформаційному світі.

Важливого значення у розвитку особистості в інформаційному суспільстві набуває мистецтво, за допомогою якого передається цілісна картина світу в єдності почуттів, емоцій та думок. Воно формує систему емоційних образів, є каталізатором усіх творчих потенцій особистості, розвиває особистісні якості.

Хореографія є синтетичним видом мистецтва, поєднує музичне, театральне образотворче мистецтво і має великий потенціал у розвитку творчих здібностей особистості. Не випадково хореографія в нашій країні набуває все більшої популярності, стає одним із найдієвіших чинників формування гармонійно розвиненої, духовно багатого особистості.

Різноманітні підходи і трактування певних проблем хореографічного мистецтва знаходимо у теоретичних та практичних напрацюваннях Г. Березової, В. Верховинця, П. Вірського. Розвиток хореографічного мистецтва в Україні представлений у роботах А. Гуменюка, А. Нагачевського, В. Пасютинської, Т. Пуртової, Ю. Тертичного, В. Уральської, А. Шевчука. У кінці ХХ століття з'являються дослідження, що відображають сутність масової хореографії, новий погляд на значення і можливості цього виду мистецтва для творчого розвитку молодого покоління (С. Акішев, Н. Євстратова, О. Михайлова); виховання молоді засобами хореографічного мистецтва (В. Данилейко, В. Дунаєвський, В. Коломієць).

Зазначимо, що дитячий заклад оздоровлення та відпочинку – це постійно або тимчасово діючий, спеціально організований або пристосований заклад, призначений для оздоровлення, відпочинку, розвитку дітей, що має визначене місце розташування, матеріально-технічну базу, кадрове забезпечення та технології для надання послуг з оздоровлення та відпочинку дітей відповідно до державних соціальних стандартів надання послуг з оздоровлення та відпочинку [2]. Можемо констатувати, що у дитячому закладі створюється середовище, яке дає можливість тут і зараз дитині визначитися зі своїми уподобаннями, інтересами і брати участь у тому виді мистецької діяльності, який їй до вподоби. Зазвичай у структурі закладу представлені творчі лабораторії, арт-майстерні, мистецькі гуртки, які пропонуються дітям для відвідування.

На сьогодні в країні активно розвивається хореографічне мистецтво. Телебачення, соціальні мережі та інші види комунікації рекламують і висвітлюють хореографічні шоу-програми, конкурси, фестивалі, у багатьох містах та населених пунктах створена велика мережа хореографічних гуртків, хореографічних колективів різного спрямування, стилю та жанру. Тому зрозуміло, що одним з найпоширеніших видів мистецької діяльності у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку є хореографічний.

Запорукою ефективної діяльності цього мистецького напрямку роботи дитячого закладу оздоровлення та відпочинку є певні особливості цього процесу. На нашу думку, це є врахування:

вікових та психофізіологічних особливостей розвитку дитини;

різної хореографічної підготовки або її відсутність; наявність попереднього досвіду хореографічної діяльності дитини у різних хореографічних стилях та напрямках.

За твердженням О. Мартиненко [1], важливим є індивідуально-диференційоване навчання дітей хореографії, яке має спиратися на індивідуальні показники розвитку кожної дитини, зокрема, фізичний розвиток (рухова координація та анатомо-фізіологічні дані – пропорції тіла, особливості постави, виворотність у тазостегнових та гомілкостопних суглобах, форма підйому, «танцювальний крок», гнучкість); музично-ритмічний розвиток (музичне сприймання, відчуття ритму, уміння відображати у рухах характер музики); розвиток творчих здібностей у танцювальній діяльності (виконавська творчість у вільному танці та артистичність – мінливість міміки, чуття пози та жесту).

Відмінність хореографічної підготовки визначає рівень складності використовуваної хореографічної лексики з метою формування рухових навичок та підбір завдань з урахуванням варіантів ускладнень.

Спершу керівник хореографічної майстерні, лабораторії, гуртка може запропонувати прості пантомімічні рухи (виразні рухи, пози, жести, міміка) Далі – музично-ритмічні завдання на емоційне сприйняття музики, музично-рухову координацію рухів та розвиток уваги, передачу ритмічного малюнка. Наступними стануть танцювальні рухи народно-сценічного, класичного, елементарного бального та сучасного танців); згодом – колективно-порядкові фігурні та композиційні перешикування; корекційні партерні та коригуючі рухи. Найскладнішими стануть творчі завдання – використання імітаційних рухів, творчих ігор.

Застосування вищеназваних рухів у репетиційній роботі здатні допомогти дитині передати свій настрій, переживання, почуття; розкрити художній образ танцю. Важливим є розвиток танцювальної творчості з урахуванням здібностей дитини до створення нових рухів, варіантів ускладнення та комбінування знайомих елементів, уміння самостійно імпровізувати в процесі музично-рухової діяльності, відповідно до особливостей музичного твору. Можемо стверджувати, що організація хореографічної діяльності дітей в умовах дитячого закладу оздоровлення та відпочинку дає можливість залучати дітей різного віку, здібностей, інтересів, фізичних можливостей з метою розвитку особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мартиненко Олена Володимирівна. Педагогічні умови формування хореографічних умінь дітей 5-6 річного віку у дошкільних закладах : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.08 / Мартиненко Олена Володимирівна. – К., 2005. – 246 с.
2. Постанова Кабінету Міністрів «Про затвердження Типового положення про дитячий заклад оздоровлення та відпочинку» від 28.04.2009 N 422 // Офіційний вісник України. – 2009 р. – № 33, ст. 1138 Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 656 (656-2018-п) від 22.08.2018.

